

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Από το 1995 οι χώρες μέλη της ΕΕ είναι 15

Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η Ευρώπη προσπαθούσε να ανασυγκροτηθεί, να αντιμετωπίσει τις σοβαρές καταστροφές που είχαν προκληθεί. Παράλληλα, τα κράτη της Ευρώπης έπρεπε να αντιμετωπίσουν τον έντονο οικονομικό ανταγωνισμό που αναπτυσσόταν στο διεθνές περιβάλλον.

Για να αναπτυχθούν λοιπόν οικονομικά, κράτη της Ευρώπης πήραν την πρωτοβουλία και διαμόρφωσαν στην αρχή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα που σταδιακά εξελίχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οικοδομήθηκε δηλαδή, σταδιακά ένα υπερεθνικό σχήμα, που περιλαμβάνει σήμερα 15 κράτη της Ευρώπης, με ενιαία οργανωτική δομή και όργανα που έχουν όλο και περισσότερες αρμοδιότητες να αποφασίζουν για θέματα οικονομικά, κοινωνικά, θέματα περιβάλλοντος, παιδείας κλπ.

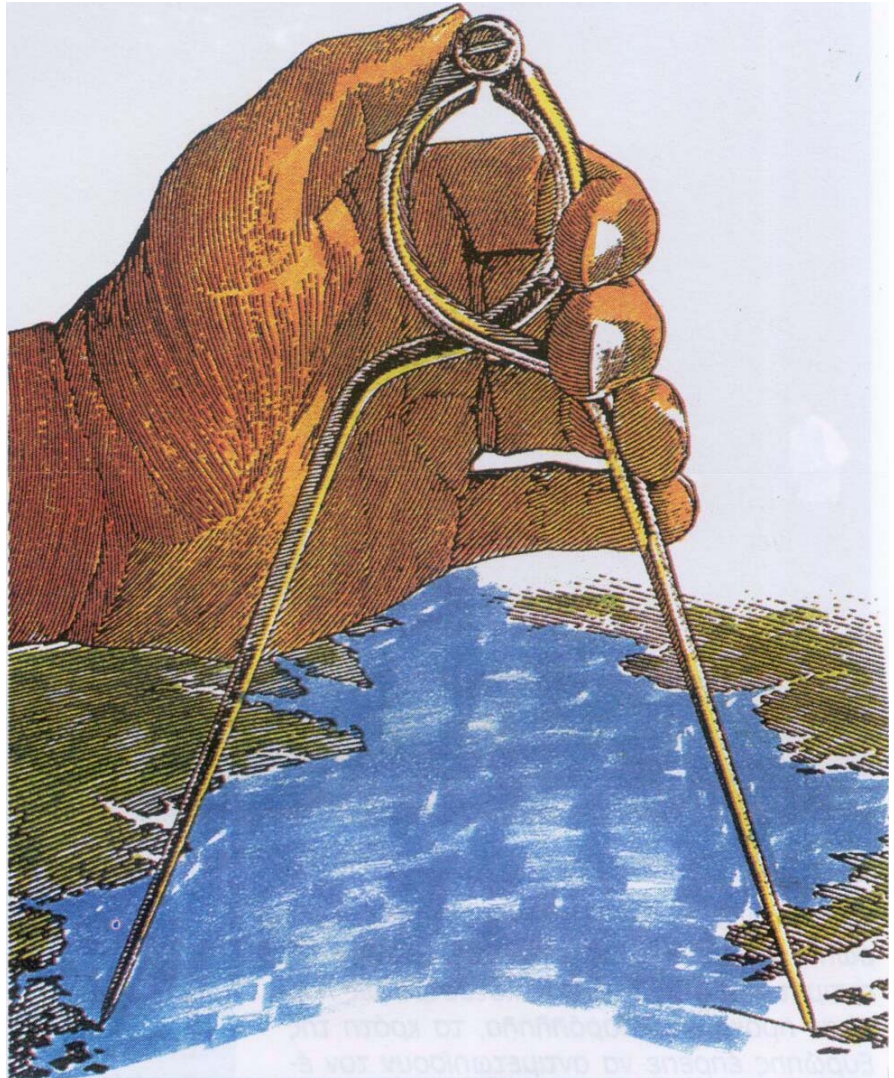
Λέξεις - Κλειδιά

- Στόχοι της ΕΟΚ
- Στόχοι της ΕΚΑΧ
- Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη
- Συνθήκη του Μάαστριχτ
- Οι αποφάσεις στο Συμβούλιο της ΕΕ
- COREPER
- Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
- Το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
- Επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
- Οργάνωση της Επιτροπής
- Αρχή της Επικουρικότητας
- Λευκή Βίβλος - Πράσινη Βίβλος .
- Σύνθεση του ΔΕΚ
- Επιτροπή των Περιφερειών
- Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Η Πορεία για τη Δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πολλοί διανοούμενοι και πολιτικοί οραματίστηκαν μια Ευρώπη ευημερίας και ειρήνης, που οι λαοί της θα λειτουργούν σ' ένα πλαίσιο συνεργασίας, αλληλοβοήθειας και ενιαίας δράσης. Επιπλέον, τα κράτη της Ευρώπης έπρεπε να αντιμετωπίσουν τον έντονο οικονομικό ανταγωνισμό άλλων κρατών σε διεθνές επίπεδο. Για να επιβιώσουν λοιπόν οι οικονομίες της Ευρώπης δημιουργήθηκε σταδιακά ένα ενιαίο οικονομικό και πολιτικό οικοδόμημα, που όλο και διευρύνεται. Έτσι δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για τη δημιουργία μιας Ιδιόμορφης" ομοσπονδίας κρατών στην Ευρώπη. Ήταν εγχείρημα χωρίς ιστορικό προηγούμενο. Η προσπάθεια προϋπέθετε τη σταδιακή εκχώρηση ορισμένων κυριαρχικών δικαιωμάτων ...& των κρατών σ' ένα υπερεθνικό σχήμα που θα συγκροτούσε μια κοινότητα κρατών. Αυτή η κοινότητα θα είχε μια οργανωτική δομή και υπερεθνικά όργανα με συγκεκριμένες λειτουργίες και αρμοδιότητες που στην πάροδο του χρόνου θα διευρύνονταν. Η πρόταση αυτή οδήγησε μετά από μια πορεία 50 ετών στη σημερινή μορφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πορεία αυτή στηρίχθηκε σε πέντε κυρίως άξονες:

Οι ιστορικές προϋποθέσεις

Τα επιμέρους κράτη δεν υποχρεώθηκαν από την αρχή να εκχωρήσουν το σύνολο ή μέρος της εθνικής κυριαρχίας τους. Οι αλλαγές πραγματοποιήθηκαν σταδιακά. Δεν περιορίστηκαν οι σκοποί, αντίθετα έμεναν ανοικτές οι προοπτικές για επόμενα βήματα.

Δημιουργήθηκαν μηχανισμοί και όργανα που με το χρόνο αποκτούσαν περισσότερες αρμοδιότητες. Οι διάφορες αποφάσεις ήταν προϊόν σύγκλισης απόψεων μετά από δημοκρατικές, πολλές φορές, επίπονες διαπραγματεύσεις.

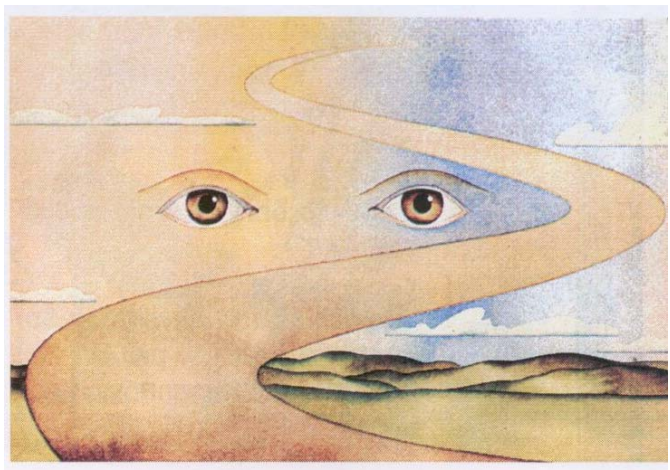
Από την ΕΟΚ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

ΚΥΡΙΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΤΟΣ	ΓΕΓΟΝΟΣ
1950 Μάιος	Σχέδιο Schuman για την ΕΚΑΧ
1951 Απρίλιος 1957	Ίδρυση ΕΚΑΧ
Μάρτιος	Υπογραφή Συνθηκών της Ρώμης για την ΕΟΚ και ΕΚΑΕ
1960 Ιανουάριος	Ίδρυση Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ)
1961 Ιούλιος 1965	Υπογραφή Συμφωνίας Σύνδεσης Ελλάδας - ΕΟΚ
Απρίλιος 1968	Συνθήκη Συγχώνευσης των οργάνων των τριών Κοινοτήτων
Ιούλιος 1973	Ολοκλήρωση της Τελωνειακής Ένωσης
Ιανουάριος	1 ^η διεύρυνση της Κοινότητας με την ένταξη της Μ. Βρετανίας, Δανίας και Ιρλανδίας
1975 Ιούνιος	Η Ελλάδα υποβάλλει αίτηση ένταξης στις Ε.Κ.
Μάρτιος	Εισαγωγή του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος.
Ιούνιος 1981	Πρώτες άμεσες εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
1986 Ιανουάριος	Ένταξη της Ελλάδας στις Ε.Κ.
1987 Ιανουάριος	Ένταξη της Ισπανίας και Πορτογαλίας στις Ε.Κ. (Ευρώπη των 12)
1992 Φεβρουάριος	Τίθεται σε ισχύ η "Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη"
1995 Ιανουάριος	Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Μάαστριχτ)
	Διεύρυνση της ΕΕ σε 15 κράτη με την προσχώρηση της Αυστρίας, της Σουηδίας και της Φινλανδίας.
1997 Ιούνιος	Αναθεώρηση της Συνθήκης για την ΕΕ (Συνθήκη του Άμστερνταμ)

Η Πορεία για τη Σύσταση της ΕΟΚ

Στις 9 Μαΐου 1950 ο Ρόμπερτ Σούμαν σε μια ιστορικής σημασίας διακήρυξη προς όλα τα κράτη της Ευρώπης ζήτησε να συμμετάσχουν στη δημιουργία μιας κοινής αγοράς του άνθρακα και του χάλυβα. Πρότεινε μάλιστα τη δημιουργία μιας κοινής αγοράς για όλα τα προϊόντα, με προοπτική τη δημιουργία βήμα προς βήμα μιας "Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας" οικονομικού και πολιτικού χαρακτήρα. Αυτή η βήμα προς βήμα προσέγγιση χαρακτηρίζει μέχρι σήμερα τη δημιουργία του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Στην πρόσκληση ανταποκρίθηκαν στην αρχή η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο και το Λουξεμβούργο.

Στις 18 Απριλίου 1951 υπογράφεται στο Παρίσι από τα έξη ιδρυτικά μέλη η ιδρυτική συνθήκη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ).

Η δημιουργία της πρώτης αυτής Κοινότητας με περιορισμένους οικονομικούς σκοπούς ήταν εξαιρετικής σημασίας και αποφασιστικό βήμα για τη συνέχεια. Παρότι περιορισμένη, περιελάμβανε όλα τα συστατικά της μετέπειτα διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μετά την επιτυχία της πρώτης αυτής προσπάθειας, τα ίδια κράτη υπογράφουν στη Ρώμη δύο νέες συνθήκες για τη δημιουργία δύο νέων Κοινοτήτων, που τέθηκαν σε ισχύ την 1/1/1958:

- Η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (ΕΚΑΕ) με σκοπό τη δημιουργία κοινής αγοράς πυρηνικών υλικών και εφοδίων,
- Η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ).

Στόχοι της ΕΟΚ

Η Ιδρυτική Συνθήκη της ΕΟΚ διέγραφε το πλαίσιο για την επίτευξη ευρύτερων οικονομικών στόχων και χάραζε κατευθύνσεις για την πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί σε συγκεκριμένους οικονομικούς τομείς. Η συνθήκη είναι ουσιαστικά διαφορετική από τις προηγούμενες. Η αποστολή που ανατίθεται στους κοινοτικούς θεσμούς είναι η δημιουργία κοινής αγοράς μεταξύ των κρατών-μελών.

Δημιουργούνται δηλαδή οι προϋποθέσεις για την α. τελωνειακή ένωση, δηλαδή

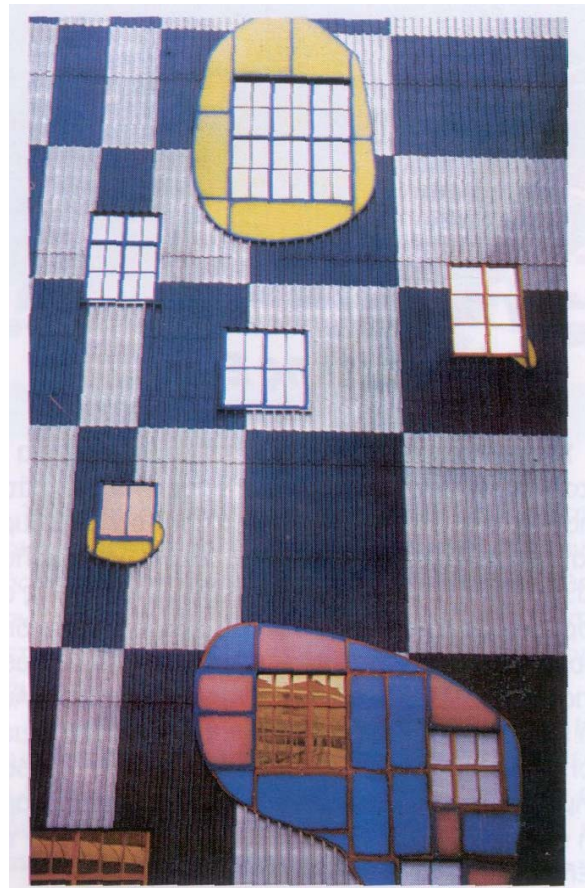
- την κατάργηση των τελωνειακών δασμών μεταξύ των κρατών-μελών
- το κοινό τελωνειακό δασμολόγιο προς τρίτες χώρες

Στόχοι της ΕΚΑΧ

Η ίδρυση της ΕΚΑΧ είχε ως σκοπό τη δημιουργία μιας κοινής αγοράς για την ελεύθερη διακίνηση προϊόντων ανθρακωρυχείων και σιδηρουργείων, καθώς επίσης την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων σε αυτούς τους τομείς. Η Συνθήκη προβλέπει τη δημιουργία δύο κοινοτικών οργάνων, της Ανώτατης Αρχής και του Ειδικού Συμβουλίου Υπουργών.

β. εναρμόνιση των εθνικών πολιτικών στη βάση της

- ελεύθερης διακίνησης βιομηχανικών και αγροτικών προϊόντων
- ελεύθερης διακίνησης των μισθωτών και εργαζομένων
- ελεύθερης εγκατάστασης και παροχής από επιχειρήσεις και επαγγελματίες
- ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων

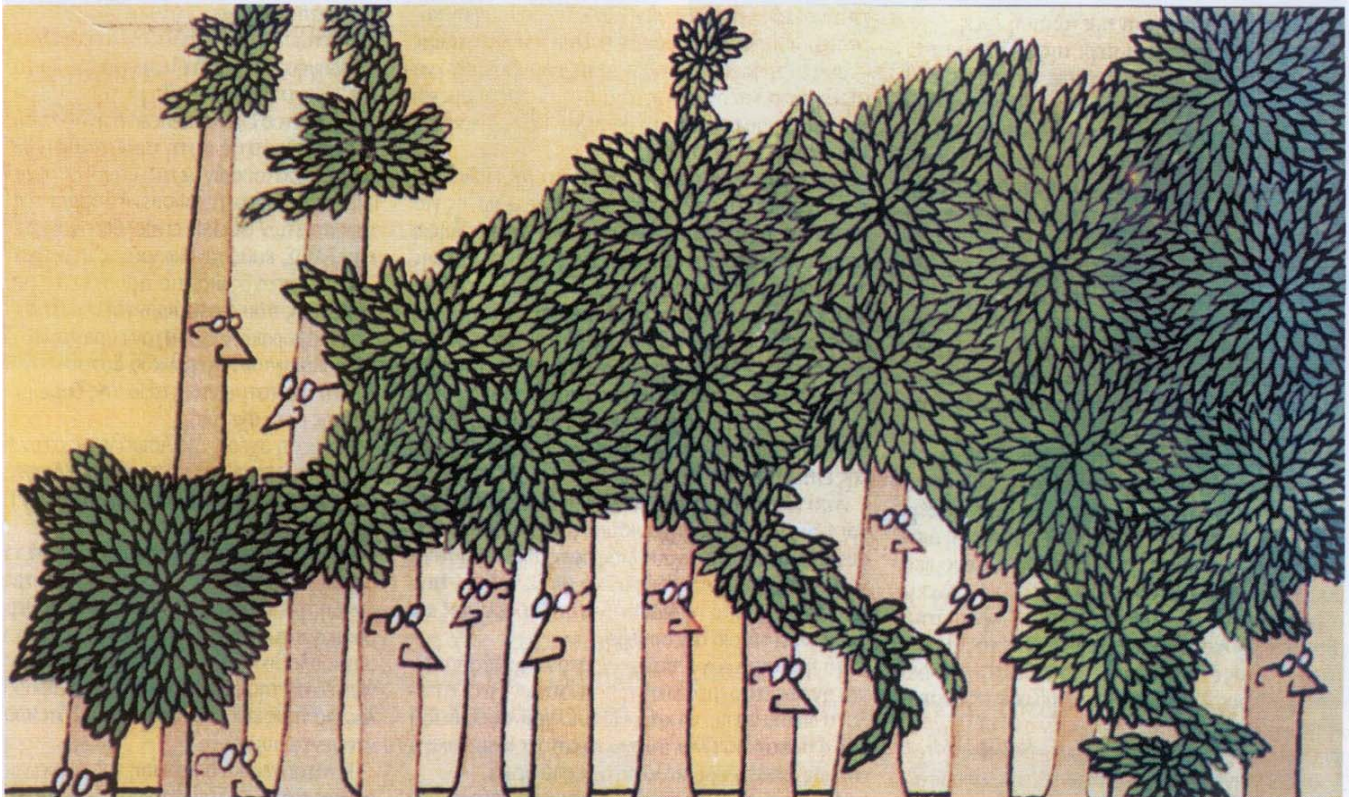

Γα θεσμικά Όργανα των ευρωπαϊκών κοινοτήτων

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ	ΟΡΓΑΝΑ
ΕΚΑΧ ΕΟΚ ΕΚΑΕ	Ανωτάτη Αρχή Συμβούλιο Υπουργών Κοινή Συνέλευση Ευρωπαϊκή Επιτροπή ΕΟΚ Συμβούλιο Υπουργών Κοινή Συνέλευση Ευρωπαϊκή Επιτροπή ΕΚΑΕ Συμβούλιο Υπουργών Κοινή Συνέλευση

Στις 31/3/1965 παρουσιάζεται στο Συμβούλιο Υπουργών Γενικών Υποθέσεων το Σχέδιο Η3ϊ5τείη που προβλέπει να δοθούν στην Κοινότητα δικοί της πόροι και παράλληλα να δοθούν αποφασιστικές αρμοδιότητες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στον τομέα του προϋπολογισμού. Παρά τις αντιδράσεις τελικά επιτεύχθηκε συμφωνία ώστε να διατηρείται ο κανόνας της ομοφωνίας όταν για ένα ή περισσότερα κράτη διακυβεύονται ζωτικά συμφέροντα.

Την ίδια περίοδο αρχίζει η εφαρμογή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) και υπογράφεται το Γαλλογερμανικό Σύμφωνο Φιλίας και Συνεργασίας (1963) με σκοπό την αναζωογόνηση της ιδέας της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Σημαντική για τη χώρα μας είναι η περίοδος, αφού υπογράφει στις 9/7/1961 Συμφωνία Σύνδεσης με την ΕΟΚ. Την ίδια περίοδο υποβάλλουν αιτήσεις και άλλες χώρες όπως η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Τουρκία.

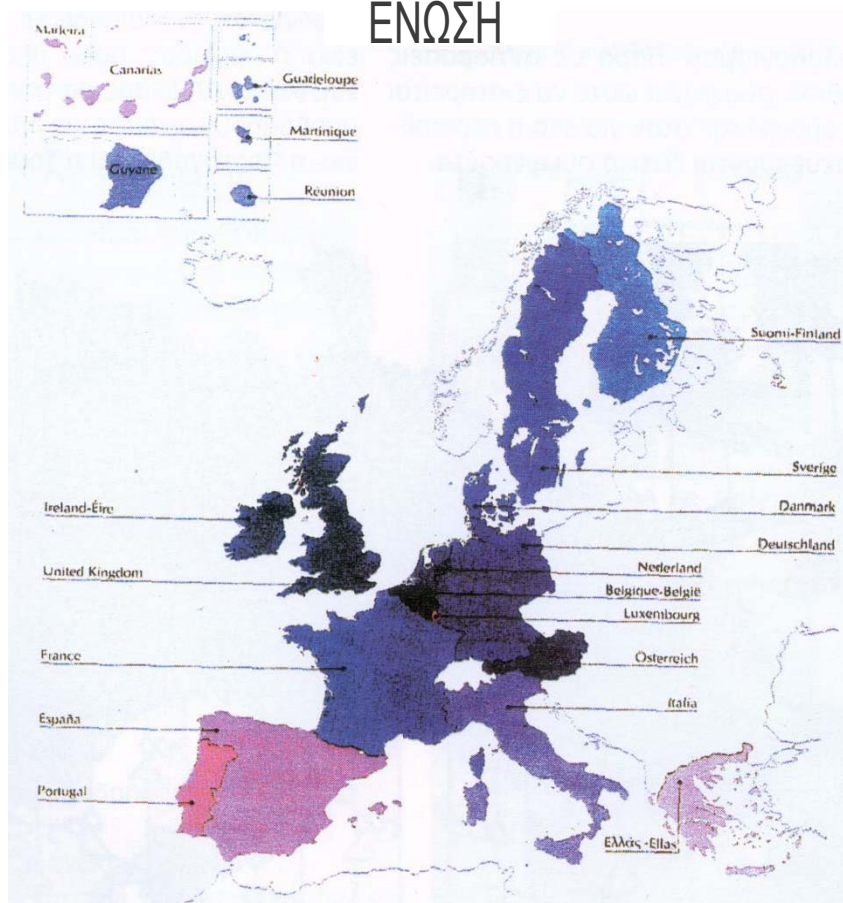

ΧΩΡΕΣ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρώπη των Έξι (1958)	Χώρες Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Γερμανία
Ευρώπη των Εννέα (1973)	Προστίθενται Δανία, Ιρλανδία, Αγγλία
Ευρώπη των Δέκα (1986)	Προστίθενται Ελλάδα (Η αίτηση προσχώρησης υποβλήθηκε στις 12/6/1975)
Ευρώπη των Δώδεκα (1986)	Προστίθενται Ισπανία, Πορτογαλία
Ευρώπη των Δεκαπέντε	Αυστρία, Φινλανδία, Σουηδία

ΥΠΕΡΠΟΜΙΑ ΚΑΙ ΜΗ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΕΛΛΗΝ
ΤΟΝ ΚΙΣΤΟΝ ΜΙΛΠΛΥ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Οι 15 χώρες-μέλη της ΕΕ

Η ΕΟΚ Αποκτά μια Νέα Δυναμική

Κρίσιμα θέματα που προχωρούσαν με αργούς ρυθμούς επιταχύνθηκαν, καθοριστικές πρωτοβουλίες ελήφθησαν με συνέπεια η υπόθεση της ευρωπαϊκής ενοποίησης να αποκτήσει άλλη δυναμική. Το σημαντικό ζήτημα γίνεται με τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς. Με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, που ετέθη σε εφαρμογή το 1987, προβλέπεται η πραγματοποίηση της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς μέχρι την 1^η Ιανουαρίου 1993.

Επίσης καθοριστικό βήμα αποτελεί η σύναψη της Συμφωνίας και της αντίστοιχης Σύμβασης εφαρμογής της, η λεγόμενη και Συμφωνία του 5οηβη.βη που υπογράφεται το 1985 από ορισμένα κράτη-μέλη. Με τη Συνθήκη καταργούνται οι συννοριακοί έλεγχοι. Συνέπεια αυτής της Σύμβασης, που υπογράφηκε τελικά από όλες τις χώρες εκτός της Μ. Βρετανίας και Ιρλανδίας, είναι η διακυβερνητική συνεργασία μεταξύ των χωρών μέσα στο πλαίσιο της Κοινότητας στους τομείς της δικαιοσύνης, αστυνομίας και τελωνείων.

Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη

Με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη διευρύνεται η Συνθήκη της Ρώμης, προωθούνται νέες πολιτικές και διευρύνονται οι δραστηριότητες της κοινότητας στην Έρευνα, το Περιβάλλον και την Κοινωνική Πολιτική. Παράλληλα, ανασχεδιάζεται η λειτουργία των οργάνων της κοινότητας ώστε να γίνει πιο αποτελεσματική η λήψη αποφάσεων με την συμμετοχή και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ

Σημαντικό βήμα για την πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης γίνεται με την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ (7/2/1992). Με τη Συνθήκη αυτή η ΕΕ αποκτά περισσότερες αρμοδιότητες και δεσμεύσεις. Μεταξύ άλλων προβλέφθηκε:

Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση
Το 1992, με την υπογραφή της Συνθήκης
του Μάαστριχτ, τέθηκαν οι βάσεις της
ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης

- Η δημιουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ), με κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα το ευρώ.
- Η λήψη των απαραίτητων αποφάσεων για την καθιέρωση Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΙΚΕΠΠΑ).

Συνθήκη του Μάαστριχτ

Με βάση τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το "οικοδόμημα" της ΕΕ στηρίζεται σε τρεις πυλώνες:

1. Οικονομική και Νομισματική Ένωση, τελωνειακή ένωση, εσωτερική αγορά, κοινή γεωργική πολιτική.
2. Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας.
3. Συνεργασία στους τομείς της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ πρόβλεψε την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ)

- Η συνεργασία στους τομείς της δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων.
- Η επιβολή πρόσθετων μέτρων για την ανάπτυξη των μειονεκτούντων οικονομικά κρατών και περιφερειών, με στόχο την οικονομική και κοινωνική συνοχή.

- Η εισαγωγή νέων πολιτικών.
- Η εισαγωγή της αρχής της επικουρικότητας, σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις για μια κρατική ενέργεια λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο κοντά στον πολίτη.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ

Ορισμένα σημεία της Συνθήκης του Μάαστριχτ προκάλεσαν προβληματισμό και ανησυχία. Το σημαντικότερο σημείο προβληματισμού ήταν η απαίτηση από τα κράτη-μέλη να εκχωρούν υπερβολικές αρμοδιότητες προς την ΕΕ. Άλλο σημαντικό σημείο είναι η ανάγκη να πραγματοποιηθούν μεταρρυθμίσεις στο θεσμικό επίπεδο και στον τρόπο λήψης αποφάσεων, ενόψει μάλιστα την αναμενόμενης διεύρυνσης της ΕΕ. Με δεδομένο ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ αποτελούσε μια μάλλον δυσνόητη σύνθεση διαφόρων στοιχείων, η προσπάθεια αναθεώρησης της ξεκίνησε ουσιαστικά από την επομένη της υπογραφής της. Έτσι η Συνθήκη του Μάαστριχτ, αφού είχε προβλεφθεί ρητά για το 1996 (άρθρο 2), αναθεωρήθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ όπου διατυπώνονται οι νέοι βασικοί στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- Η ενίσχυση των δικαιωμάτων των πολιτών και η αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας
- Η αναθεώρηση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων.
- Η δημιουργία του κατάλληλου θεσμικού και νομικού πλαισίου για την περαιτέρω διεύρυνση της ΕΕ, χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο η εμβάθυνση της.
- Η δημιουργία των προϋποθέσεων για την εξασφάλιση ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στο εσωτερικό της ΕΕ. Για το σκοπό αυτό ενσωματώθηκε η Συμφωνία 50η/90η που ήταν αντικείμενο διακρατικής συνεργασίας.
- Η επιδίωξη μιας πιο αποτελεσματικής και αισθητής παρουσίας στη διεθνή σκηνή.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ, που υπεγράφη στις 2 Οκτωβρίου 1997, αφού επικυρώθηκε από τα κοινοβούλια των κρατών-μελών, τέθηκε σε ισχύ.

Τα θεσμικά Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι χώροι όπου εκφράζονται οι φωνές των κρατών-μελών μέσα στην Ευρωπαϊκή Αρχιτεκτονική. Σε κάποια από αυτά εκφράζεται η φωνή των εθνικών κυβερνήσεων, άλλα αντιπροσωπεύουν τους ευρωπαϊκούς λαούς, άλλα εκφράζουν το συμφέρον της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των εργαζομένων, των εργοδοτών, των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών κ.λπ.. Σε κάθε περίπτωση κάθε όργανο έχει το δικό του ρόλο, τις δικές του αρμοδιότητες και λειτουργεί σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται ώστε να λαμβάνονται οι διάφορες αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι:

1. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο
2. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
4. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή
5. Το Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ)
6. Το Ελεγκτικό Συνέδριο
7. Η Επιτροπή των περιφερειών (ΕτΠ)
8. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ)
9. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ)

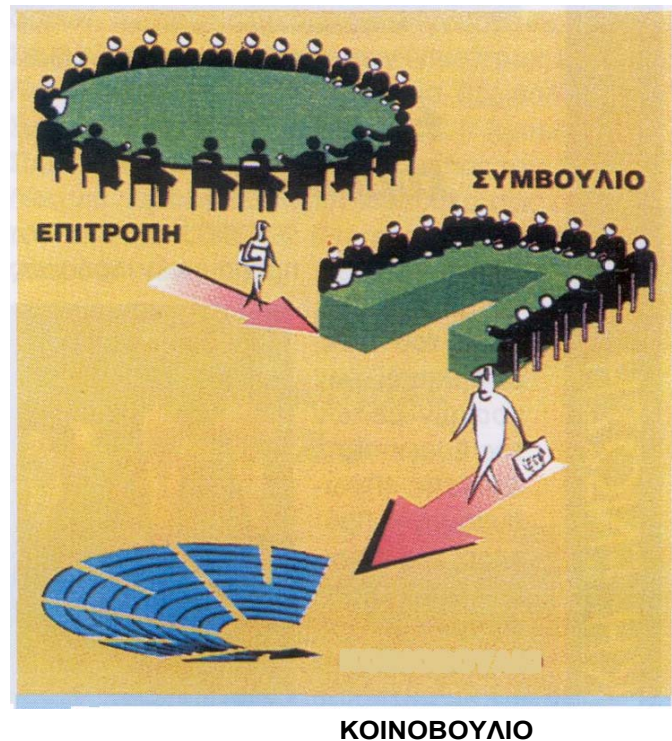
Από τα παραπάνω, τα βασικά όργανα που χαράσσουν την πορεία για την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση είναι το Συμβούλιο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Κοινοβούλιο. Ειδικότερα:

α) Το Συμβούλιο, όργανο αποφασιστικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιπροσωπεύει τις Κυβερνήσεις των κρατών-μελών.

β) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όργανο που προτείνει τους "ευρωπαϊκούς νόμους", εκφράζει το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ελέγχει την εφαρμογή των Ευρωπαϊκών Συνθηκών, και

γ) το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όργανο που αντιπροσωπεύει τους λαούς των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ελέγχει τις δραστηριότητες των άλλων οργάνων και διαθέτει, σύμφωνα με την Συνθήκη του Μάαστριχτ, αρμοδιότητα "συναπόφασης" με το Συμβούλιο.

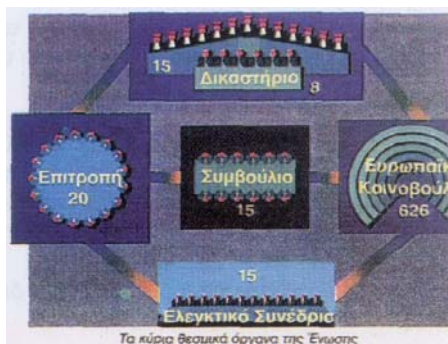
Τα τρία αυτά όργανα υιοθετούν τους διάφορους

Η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι τα όργανα που χαράσσουν την ^{^^} πολιτική για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση

"Νόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης" που ονομάζονται Κανονισμοί, Οδηγίες, Αποφάσεις και Συστάσεις. Από τα άλλα όργανα, το ΔΕΚ εγγυάται την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, το Ελεγκτικό Συνέδριο εξετάζει τα έξοδα και τα έσοδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΟΚΕ όργανο συμβουλευτικό που αντιπροσωπεύει τις διάφορες οικονομικές και κοινωνικές ο-

μάδες και η ΕιΠ, επίσης όργανο συμβουλευτικό, στο οποίο εκπροσωπούνται οι τοπικές και περιφερειακές αρχές των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην συνέχεια θα περιγράψουμε κάθε ένα όργανο, τις αρμοδιότητές του και τους κανόνες λειτουργίας του.

1. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Από το 1957, ημερομηνία ιδρύσεως της ΕΟΚ, ως τις αρχές του 1974, οι αρχηγοί των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Πρωθυπουργοί, Πρόεδροι της Δημοκρατίας) βοηθούμενοι από άλλους αξιωματούχους τους συνεδρίαζαν ατύπως ή επίσημα για να συζητούν την εξέλιξη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Το 1974 μετά από μια γαλλογερμανική πρόταση αυτές οι συναντήσεις ονομάστηκαν "Ευρωπαϊκά Συμβούλια" ή "Ευρωπαϊκές Διασκέψεις κορυφής" και γίνονται στο τέλος κάθε εξαμήνου προεδρίας της Ευρω-

παϊκής Ένωσης από ένα κράτος-μέλος της.

Για πρώτη φορά η Συνθήκη του Μάαστριχτ αναγνώρισε επίσημα ως θεσμό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμμετέχουν οι πρωθυπουργοί των κρατών-μελών μαζί με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, βοηθούμενοι από τους Υπουργούς Εξωτερικών και ένα μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η αποστολή και οι αρμοδιότητές του δεν περιγράφονται στην Συνθήκη του Μάαστριχτ. Ιδιαίτερα ενισχύθηκε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με την θέση σε ισχύ της Συνθήκης του Άμστερνταμ, όπου πλέον διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε θέματα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, σε θέματα συνεργασιών με τρίτες χώρες και τέλος σε προβλήματα που συνδέονται με την απασχόληση.

2. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Μέλη: οι υπουργοί των 15 κρατών-μελών Προεδρία: από την 1^η Ιουλίου 1995 ασκείται εκ περιτροπής κάθε έξι μήνες με την ακόλουθη σειρά: Από το 1957, ημερομηνία ιδρύσεως Ισπανία, Ιταλία, Ιρλανδία, Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο, Αυστρία, Γερμανία, Φινλανδία, Πορτογαλία, Γαλλία, Βέλγιο, Δανία, Ελλάδα.

Τόπος συνεδριάσεων: Βρυξέλλες, εκτός από τον Απρίλιο, Ιούνιο και Οκτώβριο, όταν όλα τα συμβούλια πραγματοποιούνται στο Λουξεμβούργο

Οι αρχηγοί των κρατών-μελών της ΕΕ αποτελούν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Διεύθυνση: Rue de la Loi,, 175, B-1048, Bruxelles Τηλ.: (32-2) 28561 11. Φαξ: (32-2) 285 73 97 73 81

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Μέλη: οι υπουργοί των 15 κρατών μελών

Προεδρία: από την 1η Ιουλίου 1995 ασκείται ο περιτροπής κάθε έξι μηνίς με την ακόλουθη διαδοχή: Ισπανία, Ιταλία, Ιρλανδία. Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο, Ηνωμένα Βασίλεια, Αυστρία, Γερμανία Φινλανδία, Πορτογαλία, Γαλλία. Σουηδία, Βέλγιο- Δανία, **Ελλάδα**

Τόπος συνεδριάσεων: Βρυξέλλες, εκτός από τον Απρίλιο, Ιούνιο και Οκτώβριο, όταν όλα τα συμβούλια πραγματοποιούνται στο Λουξεμβούργο

Διεύθυνση: Rue de la Loi., 175, B-1048, Bruxelles Τηλ.: (32-2) 28561 11.
Φαξ: (32-2) 285 73 97 / 73 81

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το όργανο που έχει αρμοδιότητα να αποφασίζει για πάρα πολλά θέματα. Μια αρμοδιότητα την οποία μοιράζεται σε ορισμένες περιπτώσεις με το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο (γνωστή ως διαδικασία της συναπόφασης). Το συγκεκριμένο όργανο αποτελείται από έναν αντιπρόσωπο κάθε κράτους-μέλους σε υπουργικό επίπεδο, το οποίο εκφράζει και δεσμεύει την Κυβέρνηση του. Η σύνθεση του Συμβουλίου μπορεί να διαφοροποιείται σε σχέση με τα αντικείμενα, π.χ. Συμβούλιο Γεωργίας, Συμβούλιο Μετα-

Οι αποφάσεις στο Συμβούλιο της ΕΕ

Οι αποφάσεις λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία, αν και σε ορισμένους ευαίσθητους τομείς οι αποφάσεις λαμβάνονται με ομοφωνία. Έτσι η απλή πλειοψηφία είναι 44 ψήφοι στις 87 ψήφους. Για τα περισσότερα θέματα η ειδική πλειοψηφία είναι 62 ψήφοι. Μεγάλα προβλήματα αντιμετωπίζονται και πολλές συζητήσεις πραγματοποιούνται ενόψει των νέων χωρών που προβλέπεται να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή των ψήφων που απαιτούνται για τη λήψη των αποφάσεων.

ΟΟΚΕΡΕΚ

Η COREPER χωρίζεται σε δύο τμήματα την COREPER I και COREPER II, τα οποία συνεδριάζουν σε εβδομαδιαία βάση.

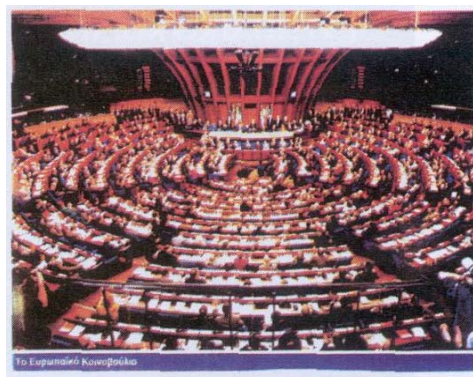
- Η COREPER I με μέλη του Αναπληρωτές Μόνιμους Αντιπροσώπους των κρατών-μελών εξετάζει τις προτάσεις τεχνικού περιεχομένου περισσότερο.

- Η COREPER II με μέλη των κρατών-μελών, εξετάζει τις προτάσεις που της υποβάλλονται.

Τις εργασίες και των δύο τμημάτων βοηθούν πολυάριθμες (περίπου 200) ομάδες εργασίας απαρτιζόμενες από εμπειρογνώμονες -μέλη των εθνικών διοικήσεων.

φορών, Συμβούλιο Οικονομικών (γνωστό ως Ecofin), Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων (γνωστό ως Συμβούλιο των Εξωτερικών), Συμβούλιο Περιβάλλοντος, Συμβούλιο Τηλεπικοινωνιών, κ.λπ. Η Προεδρία του Συμβουλίου ασκείται από κάθε μέλος του Συμβουλίου για περίοδο έξι μηνών. Βοηθάται στις εργασίες του από την COREPER (Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων).

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελείται από τους εκλεγμένους ευρωβουλευτές των κρατών-μελών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το άμεσα εκλεγμένο κοινοβουλευτικό όργανο της ΕΕ. Αν και ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν είναι αυστηρά αντίστοιχος με αυτόν των εθνικών κοινοβουλίων, εντούτοις παρουσιάζει πολλές ομοιότητες. Ο διαφορετικός ρόλος του οφείλεται στο ότι δεν ασκεί κατ' αποκλειστικότητα το νομοθετικό έργο και τον έλεγχο που ασκούν τα εθνικά κοινοβούλια. Αυτό είναι ένα γενικό χαρακτηριστικό που εμφανίζουν όλα τα όργανα της ΕΕ, αφού δεν υπάρχει σαφής διάκριση των εξουσιών (νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική). Τα μέλη του εκλέγονται με άμεσες γενικές εκλογές μεταξύ των 372 εκατομμυρίων πολιτών της ΕΕ. Υπό αυτή την έννοια είναι το μόνο θεσμικό όργανο της ΕΕ που έχει την άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση. Οι εκλογές διεξάγονται κάθε πέντε χρόνια ταυτόχρονα και στα 15 κράτη-μέλη. Οι πρώτες άμεσες εκλογές διεξήχθησαν το 1979.

Αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Πρόδρομος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ήταν η Κοινή Συνέλευση της ΕΚΑΧ. Μετά τη Συνθήκη της Ρώμης (1957) και την ίδρυση των δύο νέων Κοινοτήτων ΕΚΑΕ και ΕΟΚ, η Κοινή Συνέλευση υιοθετήθηκε ως θεσμός από αυτές, αποτελώντας ενιαίο θεσμοθετημένο όργανο και για τις τρεις Κοινότητες. Το νέο αυτό όργανο μετονομάστηκε σε Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με πρώτο πρόεδρο τον πρωτεργάτη της Ενωμένης Ευρώπης R. Schuman

Στην αρχή οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ήταν περιορισμένες. Οι αρμοδιότητες αυτές αφορούσαν στη γνωμοδότηση σε θέματα που ήταν αρμοδιότητα του Συμβουλίου και στην άσκηση ελέγχου στο έργο της Επιτροπής. Μετά την Ενιαία Πράξη το 1987 και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενισχύθηκαν σημαντικά. Οι αρμοδιότητες αυτές ενισχύθηκαν ακόμη περισσότερο με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Αναλυτικότερα, οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που παραχωρήθηκαν από τις διάφορες Συνθήκες και τις τροποποιήσεις τους είναι:

1. Ελεγκτικές προς την Επιτροπή όπως:
 - υποβολή ερωτήσεων προς την Επιτροπή
 - πρόταση δυσπιστίας κατά της Επιτροπής
 - ψήφος έγκρισης για τον ορισμό των μελών της Επιτροπής
2. Η άσκηση του δημοκρατικού ελέγχου πάνω στις πράξεις και γενικότερα τις δραστηριότητες των κοινοτικών οργάνων, της Επιτροπής και του Συμβουλίου.
3. Συμμετοχή στην κατάρτιση και έγκριση του κοινοτικού προϋπολογισμού.

Με την πάροδο του χρόνου έγινε φανερό ότι οι μηχανισμοί λήψης αποφάσεων που υπάρχουν δεν έχουν την αναμενόμενη αποτελεσματικότητα. Με την διαφαινόμενη στα επόμενα χρόνια διεύρυνση της ΕΕ και την είσοδο νέων κρατών-μελών το πρόβλημα θα γίνει οξύτερο. Έτσι είναι αναγκαία η αναθεώρηση του πλαισίου λειτουργίας και των αρμοδιοτήτων των θεσμοθετημένων οργάνων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανέλαβε και θα συνεχίσει την

προσπάθεια για την απλοποίηση και τον εξορθολογισμό των τρόπων και μηχανισμών λήψης αποφάσεων. Παράλληλα επιχειρεί μια αναδιάρθρωση που αφορά στην ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των οργάνων της ΕΕ και των κρατών-μελών.

Οι Εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνεδριάζει δημόσια σε αντίθεση με τα υπόλοιπα θεσμικά όργανα. Η ολομέλεια συνέρχεται μια εβδομάδα κάθε μήνα στο Στρασβούργο. Οι έκτακτες σύνοδοι και οι συνεδριάσεις πραγματοποιούνται στις Βρυξέλλες. Οι εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διευθύνονται από τον Πρόεδρο του.

Σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει 626 βουλευτές που προέρχονται από τα κράτη-μέλη με τον εξής αριθμό: Γερμανία: 99, Γαλλία, Ιταλία και Ην. Βασίλειο: 87, Ισπανία: 64, Ολλανδία: 31, Βέλγιο, Ελλάδα και Πορτογαλία: 25. Σουηδία: 22, Αυστρία: 21, Δανία και Φινλανδία: 16, Ιρλανδία: 15 και Λουξεμβούργο: 6. Η αναλογία των εκπροσώπων από το κάθε κράτος-μέλος δεν αντανάκλα την αναλογία των αντίστοιχων πληθυσμών. Έτσι, ένας γερμανός ευρωβουλευτής εκπροσωπεί 800.000 περίπου πολίτες, ένας έλληνας ευρωβουλευτής περίπου 520.000, ενώ ένας λουξεμβούργιος περίπου 60.000. Από πολιτική σκοπιά ενδιαφέρον παρουσιάζει η κατανομή των παραπάνω ευρωβουλευτών σε ομάδες με συγγενή πολιτική ιδεολογία. Στην παρούσα σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου οι βουλευτές οργανώνονται σε 8 πολιτικές ομάδες (οι δύο μεγαλύτερες ομάδες είναι των Ευρωσοσιαλιστών και των Ευρωσυντηρητικών), στις οποίες εκπροσωπούνται 100 περίπου πολιτικά κόμματα των κρατών-μελών.

Το όργανο το οποίο αποφασίζει για ένα μεγάλο μέρος των δραστηριοτήτων του Κοινοβουλίου είναι το Προεδρείο.

Στις επιτροπές που λειτουργούν στο πλαίσιο του Κοινοβουλίου, πραγματοποιούνται όλες οι προπαρασκευαστικές εργασίες για το νομοθετικό έργο του, καθώς επίσης προετοιμάζονται και προτείνονται εκθέσεις, προτάσεις ψηφισμάτων, γνωμοδοτήσεις, συμπεράσματα κ.α. Παράλληλα με τις κύριες αρμοδιότητες του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει προχωρήσει σε συστηματικό διάλογο στα πλαίσια Διακοινοβουλευτικών Επιτροπών και Αντιπροσωπειών. Είναι φυσικό στο πλαίσιο αυτό να αναπτύσσει ιδιαίτερους δεσμούς με τα κοινοβούλια των κρατών-μελών.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζεται από μια Γενική Γραμματεία. Η έδρα της Γραμματείας είναι στο Λουξεμβούργο. Στη Γενική Γραμματεία εργάζονται περίπου 3.700 υπάλληλοι.

Το Προεδρείο του Ε. κ.

Το Προεδρείο συγκροτείται από τον Πρόεδρο και 14 Αντιπροέδρους έναν από κάθε κράτος-μέλος. Παράλληλα, ευρείες πολιτικές και διαδικαστικές αρμοδιότητες έχει αναλάβει η Διάσκεψη των Προέδρων των Πολιτικών Ομάδων, στην οποία προεδρεύει ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου. Η Διάσκεψη των Προέδρων είναι, μεταξύ άλλων, αρμόδια για την εσωτερική οργάνωση του Κοινοβουλίου, όπως επίσης και για την κατάρτιση του σχεδίου της ημερησίας διάταξης των συνόδων της Ολομέλειας.

Επιτροπές του Ε. Κ.

Οι προπαρασκευαστικές εργασίες στις οποίες στηρίζονται οι αποφάσεις του Κοινοβουλίου και οι οποίες λαμβάνονται κατά τις συνεδριάσεις της ολομέλειας, διεξάγονται από τις 20 μόνιμες επιτροπές του. Η κάθε επιτροπή είναι αρμόδια για ένα συγκεκριμένο τομέα της κοινοτικής δραστηριότητας, όπως

- γεωργίας και ανάπτυξης της υπαίθρου
- έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και ενέργειας
- εξωτερικών υποθέσεων, ασφάλειας και αμυντικής πολιτικής
- κοινωνικών υποθέσεων και απασχόλησης
- περιβάλλοντος δημόσιας υγείας και προστασίας των καταναλωτών
- πολιτισμού, νεότητας, παιδείας και μέσων ενημέρωσης.

Πολιτικός έλεγχος που ασκεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

..... στο Συμβούλιο

Το Κοινοβούλιο δεν διαθέτει δραστικό μηχανισμό ελέγχου έναντι του Συμβουλίου. Ο πολιτικός έλεγχος ασκείται με την υποβολή ερωτήσεων προς τον προεδρεύοντα του Συμβουλίου. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου κατά την αρχή της προεδρίας του παρουσιάζει το πρόγραμμα του και κατά τη λήξη τον απολογισμό του στο Κοινοβούλιο.

..... στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Κατ' αντιστοιχία με τα εθνικά κοινοβούλια και τις κυβερνήσεις, ασκείται πολιτικός έλεγχος από το Κοινοβούλιο. Το δικαίωμα να εγκρίνει το διορισμό του Προέδρου και των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι πολύ σημαντικό, αφού με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η εμπιστοσύνη του Κοινοβουλίου προς την Επιτροπή.

Οι δραστηριότητες της Επιτροπής ελέγχονται λεπτομερώς. Ο έλεγχος αυτός επιτυγχάνεται μέσα από τις τακτικές εκθέσεις των δραστηριοτήτων της Επιτροπής, τις οποίες είναι υποχρεωμένη να υποβάλλει στο Κοινοβούλιο. Παράλληλα, ασκείται στην ολομέλεια της Επιτροπής μηνιαίος έλεγχος, με υποβολή γραπτών ή προφορικών ερωτήσεων των βουλευτών, επί των δραστηριοτήτων της. Ο έλεγχος αυτός μπορεί να οδηγήσει και σε συλλογική παραίτηση της Επιτροπής, στην περίπτωση που το Κοινοβούλιο υποβάλει εγκεκριμένη από την ολομέλεια πρόταση μομφής.

4. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι θεσμικό όργανο της Ένωσης και αποτελεί την κινητήρια δύναμη των νομοθετικών πρωτοβουλιών ενώ παράλληλα έχει ευρείες εκτελεστικές αρμοδιότητες. Η πλήρης ονομασία της είναι: "Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων" αν και για λόγους απλούστευσης χρησιμοποιείται ο όρος "Ευρωπαϊκή Επιτροπή" και συντομότερα "Επιτροπή".

Ο αριθμός των μελών της αυξήθηκε με τις διαδοχικές διευρύνσεις της Κοινότητας. Τα μέλη της Επιτροπής καλούνται Επίτροποι. Τα κράτη Ιταλία, Ην. Βασίλειο, Γερμανία, Γαλλία και Ισπανία (που θεωρούνται μεγάλα) συμμετέχουν κατά κανόνα με δυο Επίτροπους, ενώ τα υπόλοιπα κράτη-μέλη (που θεωρούνται μικρά) συμμετέχουν με ένα Επίτροπο.

Στην Συνθήκη του Άμστερνταμ προβλέπεται όλα τα κράτη να εκπροσωπούνται με ένα επίτροπο υπό την προϋπόθεση ότι θα αλλάξει η στάθμιση ψήφων στο Συμβούλιο, υπέρ των μεγάλων κρατών-μελών. Κατ' αυτό τον τρόπο θα αποκατασταθεί μια νέα ισορροπία ώστε να μη θίγονται τα συμφέροντα των μεγάλων κρατών-μελών. Επιπλέον, στην ίδια Συνθήκη προβλέπεται τα κράτη-μέλη να συμφωνούν

επί της προσωπικότητας που θα διοριστεί πρόεδρος της Επιτροπής, ο διορισμός του οποίου θα πρέπει να εγκρίνεται από το Κοινοβούλιο. Στη συνέχεια ο πρόεδρος θα εγκρίνει τις προτεινόμενες προσωπικότητες για Επίτροπους από τα κράτη-μέλη. Οι διαδικασίες αυτές είναι διαφορετικές από αυτές που ισχύουν σήμερα και έχουν ως σκοπό την ενδυνάμωση του θεσμού και την αυτονομία της Επιτρο-

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθμός μελών: 28

Αριθμός μελών ανά χώρα: δύο από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ισπανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και ένα από τα υπόλοιπα κράτη (μάλι)

Θητεία: πενταετής (1995-2000)

Κεντρικά γραφεία: Rue de la Roi 200. B-1049 Bruxelles
Τηλ. (32-2)299 11 11

*Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει τις
και εκτελεστικές αρμοδιότητες της ΕΕ και
επομένως τη χάραξη και υλοποίηση της
πολιτικής προστασίας των καταναλωτών*

πής, ενώ παράλληλα αυξάνουν τις ελεγκτικές αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Σήμερα η Επιτροπή απαρτίζεται από 20 μέλη τα οποία προτείνονται από τα κράτη-μέλη και διορίζονται με την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η θητεία των μελών είναι πενταετής.

Οργάνωση και Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρείται ο θεματοφύ-

λακας για την εφαρμογή των Συνθηκών. Όπως συμβαίνει και στα υπόλοιπα όργανα της ΕΕ, οι αρμοδιότητες της Επιτροπής σταδιακά διευρύνονται. Αυτές αφορούν τόσο στη διαδικασία νομοθετικής παραγωγής όσο και στην αποτελεσματική εφαρμογή των αποφάσεων. Πιο συγκεκριμένα οι αρμοδιότητες της Επιτροπής επικεντρώνονται:

α) στην κατάρτιση και προπαρασκευή των αποφάσεων

Όλες οι νομοθετικές διαδικασίες στην ΕΕ ξεκινούν με προτάσεις της Επιτροπής. Εξαιρέση αποτελούν τομείς όπως η σύνδεση με τρίτες χώρες και η διεύρυνση, που είναι θέματα διακρατικού χαρακτήρα, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η δυνατότητα της Επιτροπής να κάνει προτάσεις είναι ιδιαίτερα σημαντική. Η σημασία της βρίσκεται στις πρωτοβουλίες που μπορεί να πάρει για την ανάπτυξη των κοινοτικών πολιτικών σε διάφορους τομείς. Μερικές από αυτές έχουν ζωτική σημασία γιατί αφορούν στη βιομηχανική, περιφερειακή και νομισματική πολιτική, καθώς και στην πολιτική για το περιβάλλον.

Παράλληλα, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει συστάσεις, γνωμοδοτήσεις και ανακοινώσεις. Ιδιαίτερης σημασίας είναι η έκδοση Λευκών και Πράσινων Βίβλων.

Οργάνωση της Επιτροπής

Η ιεραρχική δομή της Επιτροπής συνίσταται σε τρία επίπεδα:

- Το σώμα των 20 Επιτρόπων, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται ο Πρόεδρος της Επιτροπής.

- Τα ιδιαίτερα γραφεία των Επιτρόπων, τα οποία στελεχώνονται από πολιτικούς συμβούλους και αναφέρονται στον Επίτροπο.

- Τη Γενική Γραμματεία με 26 Γενικές Διευθύνσεις. Στις Διευθύνσεις αυτές εργάζονται 19700 υπάλληλοι.

(Παράλληλα, την Επιτροπή στελεχώνουν εμπειρογνώμονες καθώς και υπάλληλοι των εθνικών κυβερνήσεων των κρατών-μελών.

Αρχή της Επικουρικότητας

Για την εκπόνηση προτάσεων η Επιτροπή ακολουθεί ορισμένες αρχές πλαίσιο, όπως: η προώθηση του ευρωπαϊκού συμφέροντος, η εξασφάλιση της σύμφωνης γνώμης των κρατών-μελών και τέλος η τήρηση της αρχής της επικουρικότητας. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, που προβλέπεται στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, κάθε απόφαση πρέπει να λαμβάνεται στο επίπεδο διοίκησης που είναι πλησιέστερο στον πολίτη. Με αυτόν τον τρόπο δεν απαιτείται απόφαση εκ μέρους της Κοινότητας όταν αυτή μπορεί να λαμβάνεται σε επίπεδο κοινότητας, δήμου, περιφέρειας ή κεντρικής κυβέρνησης.

β) Συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων μέσω των διοικητικών και τεχνικών υπηρεσιών της Επιτροπής

Η Επιτροπή γενικά, δε μπορεί να λάβει μόνη της αποφάσεις. Αρμοδιότητα στη λήψη αποφάσεων, όπως έχουμε αναφέρει, έχουν κυρίως το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι αποφάσεις μπορεί να περιορίζονται στην εσωτερική της οργάνωση, τον προϋπολογισμό και σε θέματα όπως είναι οι κρατικές ενισχύσεις, οι συμπράξεις και συγχωνεύσεις επιχειρήσεων κ.λπ. Η Επιτροπή όμως συμμετέχει στη διαμόρφωση των προτάσεων. Αυτό ισχύει σε όλα τα επίπεδα λήψης αποφάσεων. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου συμμετέχει ως παρατηρητής χωρίς δικαίωμα ψήφου, με τον αρμόδιο Επίτροπο και ενίοτε τον Πρόεδρο αυτής.

Η Επιτροπή έχει ως κύρια αρμοδιότητα να εξασφαλίζει πως οι Συνθήκες της Ένωσης και οι κοινοτικές νομικές πράξεις εφαρμόζονται σωστά από τα κράτη-μέλη και χα πρόσωπα που δρουν στο χώ-

Λευκή Βίβλος - Πράσινη Βίβλος

Οι Λευκές Βίβλοι περιλαμβάνουν επίσημες δέσμες προτάσεων για την υλοποίηση και ολοκλήρωση συγκεκριμένων πολιτικών. Οι Πράσινες Βίβλοι περιλαμβάνουν ιδέες και πολιτικές που χρησιμεύουν ως πλαίσιο και βάση συζήτησης για τη λήψη αποφάσεων και δεν θεωρούνται ότι είναι δεσμευτικές.

ρο της Ένωσης. Η οποιαδήποτε παράβαση υποχρεώνει την Επιτροπή να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ή και να επιβάλει άμεσα διοικητικά μέτρα (πρόστιμα), όταν παραβιάζεται π.χ. η νομοθεσία στον τομέα του ανταγωνισμού.

5. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Δικαστήριο: 15 δικαστές και 9 γενικοί εισαγγελείς;
Πρωτοδικείο: 15 δικαστές Τα μέλη του δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου
διορίζονται από τα κράτη μέλη η θητεία τους είναι
εξαετής και ανανεώσιμη
Διεύθυνση: L-2925 Luxembourg
Τηλ.: (352) 4303-1 — Φαξ: 4303-2600

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) είναι θεσμοθετημένο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εδρεύει στο Λουξεμβούργο. Αποστολή του είναι η εξασφάλιση της τήρησης του κοινοτικού δικαίου, κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των Συνθηκών και των νομικών πράξεων που εκδίδονται από το Συμβούλιο.

Σύνθεση του ΔΕΚ

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) απαρτίζεται από 15 δικαστές, έναν από κάθε κράτος μέλος, και 9 γενικούς εισαγγελείς που διορίζονται από τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών κατόπιν συμφωνίας. Η θητεία τους είναι εξαετής. Κάθε τρία χρόνια γίνεται μερική ανανέωση των δικαστών και των γενικών εισαγγελέων. Μέλη του ΔΕΚ γίνονται κατά κανόνα ανώτατοι δικαστές από τα κράτη-μέλη ή νομικοί αναγνωρισμένου κύρους. Οι δικαστές εκλέγουν μεταξύ τους για μια τριετία τον πρόεδρο του Δικαστηρίου; ο οποίος διευθύνει τις εργασίες του Δικαστηρίου και προεδρεύει των συνεδριάσεων και των διασκέψεων.

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως ανώτατη δικαστική εξουσία, έχει δικαιοδοσία για την ομοιόμορφη ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου. Η απαίτηση αυτή προέκυψε μετά τη διαπίστωση ότι τόσο τα κράτη-μέλη όσο και οι ευρωπαίοι πολίτες ερμηνεύουν με το δικό τους τρόπο το κοινοτικό δίκαιο.

Υποχρεωτικές οι αποφάσεις του ΔΕΚ

Η ύπαρξη της ΕΕ προϋποθέτει ότι τα κράτη-μέλη, τα θεσμικά όργανα και οι ιδιώτες αναγνωρίζουν τον υποχρεωτικό χαρακτήρα των κανόνων της. Η ενιαία εφαρμογή της έννομης κοινοτικής τάξης συνεπάγεται ότι στους τομείς αρμοδιότητας της ΕΕ το Κοινοτικό Δίκαιο υπερισχύει του Εθνικού. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον των δικαστηρίων της χώρας του την ισχύ και εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και να προσφύγει, αν χρειαστεί, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Οι αποφάσεις του ΔΕΚ δεσμεύουν τους διαδίκους και δημοσιεύονται στην επίσημη Συλλογή Νομολογίας του ΔΕΚ.

Πρωτοδικείο

Το Πρωτοδικείο, η σύσταση το οποίου προβλέφθηκε στην Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, ιδρύθηκε και προσαρτήθηκε το 1988 στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με σκοπό να συμβάλλει στην αποσυμφόρηση του έργου του ΔΕΚ από υποθέσεις που αφορούσαν την εξέταση προσφυγών που ασκούν ιδιώτες και επιχειρήσεις κατά αποφάσεων κοινοτικών οργάνων.

Αποτελείται από 15 μέλη-δικαστές με εξαετή θητεία. Οι δικαστές του Πρωτοδικείου μπορούν να ασκήσουν και καθήκοντα γενικού εισαγγελέα. Μετά το 1994 διευρύνθηκαν οι αρμοδιότητες του Πρωτοδικείου πλέον αναλαμβάνει την εκδίκαση όλων των προσφυγών των φυσικών ή νομικών προσώπων κατά πράξεων ή παραλείψεων των ευρωπαϊκών οργάνων. Κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του ΔΕΚ μόνο για νομικά ζητήματα.

6. Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Μέλη: 15, ένα από κάθε κράτος μέλος
Κεντρικά Γραφεία: 12, Rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg,
Τηλ. : (352) 4398-1 φαξ: (352) 439342

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (ΕΕΤ) με έδρα το Λουξεμβούργο έχει 15 μέλη, ένα από κάθε κράτος-μέλος, που διορίζονται κατόπιν κοινής συμφω-

νίας των κρατών-μελών για έξι χρόνια. Τα μέλη του Συνεδρίου εκλέγουν τον Πρόεδρο τους για τρία χρόνια.

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (Ε-ΕΣ) που ιδρύθηκε το 1975 και λειτουργεί από το 1977 έχει σκοπό την άσκηση ελέγχου για την καλύτερη εκτέλεση και βελτίωση του κοινοτικού προϋπολογισμού. Αποστολή του είναι ο έλεγχος των λογαριασμών, της νομιμότητας και κανονικότητας των εσόδων και εξόδων της ΕΕ και των οργάνων της. Επίσης ασκεί έλεγχο για την πιστή και χρηστή διαχείριση των οικονομικών της Ένωσης.

7. Η Επιτροπή των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Μέλη: 222 αναλυτικά, Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Ηνωμένο Βασίλειο από 24, Ισπανία 21, Αυστρία, Βέλγιο, Ελλάδα, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία και Σουηδία από 12, Δανία, Ιρλανδία και Φινλανδία από 9, Λουξεμβούργο 6. Θητεία: τετραετής. Τόπος συνεδριάσεων: Βρυξέλλες, πέντε συνεδριάσεις ολομέλειας το χρόνο
Διεύθυνση: rue Ravenstein 2, B-1000 Bruxelles
Τηλ: (32-2) 546 22 11
Φαξ: (32-2) 546 28 96
(Μαίος 1996) 79, rue Belliard, B-1040 Bruxelles
Τηλ: (32-2) 282 22 11
Φαξ: (32-2) 282 28 96

Η συγκρότηση

Η Επιτροπή των Περιφερειών (ΕτΠ) είναι όργανο με συμβουλευτικές αρμοδιότητες. Έχει ως κύριο καθήκον την εκπροσώπηση των συμφερόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ιδρύθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και είναι το νεότερο όργανο της ΕΕ.

Η ΕτΠ έχει 222 μέλη που διορίζονται ομόφωνα από το Συμβούλιο της Ένωσης για τέσσερα χρόνια ύστερα από προτά-

σεις των κρατών-μελών. Τα μέλη αυτά προέρχονται αποκλειστικά από τους εκπροσώπους της Περιφερειακής Διοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η ΕτΠ συνεδριάζει σε ολομέλεια πέντε φορές το χρόνο στις Βρυξέλλες, όπου εδρεύει και η Γραμματεία της.

Οι αρμοδιότητες

Η ΕτΠ εκφράζει τα περιφερειακά και τοπικά συμφέροντα και προωθεί πολιτικές για την ικανοποίηση τους στο Συμβούλιο και την Επιτροπή. Η ΕτΠ εκφράζει και υπερασπίζει την τήρηση της αρχής της Επικουρικότητας όσο κανένα άλλο όργανο. Η Συνθήκη της ΕΕ προβλέπει διαδικασίες για τη διατύπωση της γνώμης της ΕτΠ σε θέματα της περιφερειακής πολιτικής. Τα θέματα αυτά σχετίζονται με τα διευρωπαϊκά δίκτυα, την παιδεία, τη νεότητα, την προώθηση του πολιτισμού, το Ταμείο Συνοχής και τα Διαρθρωτικά Ταμεία. Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ διευρύνθηκε το πεδίο εφαρμογής της υποχρεωτικής συμβούλευσης της ΕτΠ σε νέους τομείς, όπως η επαγγελματική κατάρτιση, περιβάλλον, πολιτική μεταφορών, κοινωνική πολιτική, πολιτική απασχόλησης.

8. Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μέλη: 222 αναλυτικά: Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Ηνωμένο Βασίλειο από 24, Ισπανία 21, Βέλγιο, Ελλάδα, Κάτω Χωρίς, Αυστρία, Πορτογαλία και Σουηδία από 12, Δανία, Ιρλανδία και Φινλανδία από 9, Λουξεμβούργο 6
Θητεία: τετραετής
Τόπος συνεδριάσεων Βρυξέλλες μία φορά τα μήνα
Διεύθυνση: : rue Ravenstein 2, B-1000 Bruxelles
Τηλ: (32-2) 546 90 11
Φαξ: (32-2) 513 48 93

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ) είναι όργανο με συμβουλευτικό ρόλο και εδρεύει στις Βρυξέλλες.

Επιτροπή των Περιφερειών

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών (ΕΤΠ) προέρχονται από τα κράτη-μέλη ως εξής:

- Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Ην. Βασίλειο: 24,
- Ισπανία 21
- Βέλγιο, Ελλάδα, Ολλανδία, Αυστρία, Πορτογαλία, Σουηδία: 12
- Δανία, Ιρλανδία και Φινλανδία: 9 και
- Λουξεμβούργο: 6

Οικονομική και Κοινωνική ο Επιτροπή

Τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ) ανέρχονται σε 222 και διορίζονται από τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών για τέσσερα χρόνια. Τα μέλη προέρχονται από τα κράτη-μέλη ως εξής:

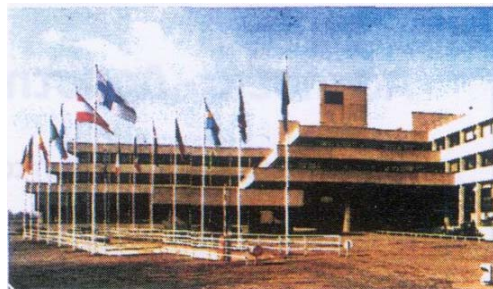
- Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Ην. Βασίλειο: 24,
- Ισπανία 21
- Βέλγιο, Ελλάδα, Ολλανδία, Αυστρία, Πορτογαλία, Σουηδία: 12
- Δανία, Ιρλανδία και Φινλανδία: 9 και
- Λουξεμβούργο: 6

Συστάθηκε με τις Συνθήκες της Ρώμης με σκοπό την εκπροσώπηση των οικονομικών και κοινωνικών ομάδων των κρατών-μελών της ΕΕ. Κατ' αυτό τον τρόπο παρέχεται η ευκαιρία σε αυτές τις ομάδες να συμμετέχουν στη διαδικασία ολοκλήρωσης της ΕΕ. Η ΟΚΕ αποτελείται από 222 μέλη (τρεις ομάδες εργοδοτών, εργαζομένων και εκπροσώπων άλλων παραγωγικών δραστηριοτήτων). Η ΟΚΕ γνωμοδοτεί για κοινωνικά και οικονομικά θέματα. Η ΟΚΕ μπορεί επίσης να πάρει πρωτοβουλίες και να διατυπώσει τη γνώμη της όταν το κρίνει σκόπιμο. Συνεδριάζει μια

φορά το μήνα στις Βρυξέλλες (επικουρούμενη από την Γραμματεία της).

9. Η Ευρωπαϊκή τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Μέλη: τα 15 κράτη μέλη της ΕΕ
 Διεύθυνση: 100. bd Konrad Adenauer, L-2950 Luxembourg
 Τηλ.: (352) 4379-1
 Φαξ: (352) 43 77 04
 Βιντεοδιασκέψεις: (352) 43 93 67
 Για περισσότερες πληροφορίες: Υπηρεσία Επικοινωνίας. Γραφείο Πληροφοριών, Τηλ.: (352) 4379-3122 φαξ: (352) 4379-3189

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕΠ) είναι το χρηματοδοτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΕΤΕΠ χορηγεί μακροπρόθεσμα δάνεια για επενδύσεις κεφαλαίου που αποβλέπουν στην ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη και ολόκληρα απ της Ένωσης. Αποτελείτο μεγαλύτερο διεθνές χρηματοδοτικό ίδρυμα στον κόσμο με ύψος ετήσιων χορηγήσεων 20 δισ. Ευρώ.

Η ΕΤΕΠ χρηματοδοτεί επενδυτικά σχέδια των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποβλέπουν στους παρακάτω στόχους:

- στην ενίσχυση της οικονομικής προόδου στις λιγότερο αναπτυγμένες περιοχές
- στη βελτίωση των διευρωπαϊκών δικτύων στους τομείς των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας
- στην ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας
- στην προστασία του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Π. Κ. Ιωακειμίδης, "Ευρωπαϊκή Πολιτική Ένωση" Αθήνα, Θεμέλιο 1993
- Π. Κ. Ιωακειμίδης, "Η Συνθήκη του Άμστερνταμ" Αθήνα, Θεμέλιο 1998
- Ν. Μούσης, "Ευρωπαϊκή Ένωση" εκδ. Παρηζήση, 1999
- Π. Δαγτόγλου, "Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο", εκδ. Αντ. Σάκκουλα, Αθήνα 1998
- Κ. Στεφάνου, "Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση", εκδ. Αντ. Σάκκουλα 1999
- Σ. Περράκη - Ν.Κοτζιά, "Στόχοι και Τακτικές στην Διακυβερνητική Διάσκεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1996-1997", εκδ. Αντ. Σάκκουλα 1999

Ασκήσεις - Δραστηριότητες

1. Βάλτε σε ένα κύκλο το Σ ή το Λ, ανάλογα με το αν η πρόταση είναι σωστή ή λάθος;

α.	Σ	Λ	Η Συνθήκη του Παρισιού για την ίδρυση της ΕΚΑΧ προέβλεπε τη δημιουργία α) της Ανώτατης Αρχής και β) του Ειδικού Συμβουλίου.
β.	Σ	Λ	Οι Γάλλοι ROBERT SCHUMAN και Jean Monnet είναι οι πρωτεργάτες της ΕΚΑΧ
γ.	Σ	Λ	Με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη ανασχεδιάζεται η λειτουργία των Οργάνων της Κοινότητας.
δ.	Σ	Λ	Η ΕΕ βάσει της Συνθήκης του Μάαστριχ στηρίζεται σε 3 πυλώνες: Οικονομική Νομισματική Ένωση, Κοινή Εξωτερική Πολιτική και πολιτική Ασφάλειας και συνεργασία στους τομείς της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων
ε.	Σ	Λ	Οι αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ λαμβάνονται με πλειοψηφία
στ.	Σ	Λ	Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ορίζονται από τους αρχηγούς των κρατών-μελών της ΕΕ
ζ.	Σ	Λ	Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο απαρτίζεται από 15 δικαστές που ορίζονται από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Ποιοι είναι οι νέοι βασικοί στόχοι της ΕΕ με την αναθεώρηση της Συνθήκης του Άμστερνταμ;

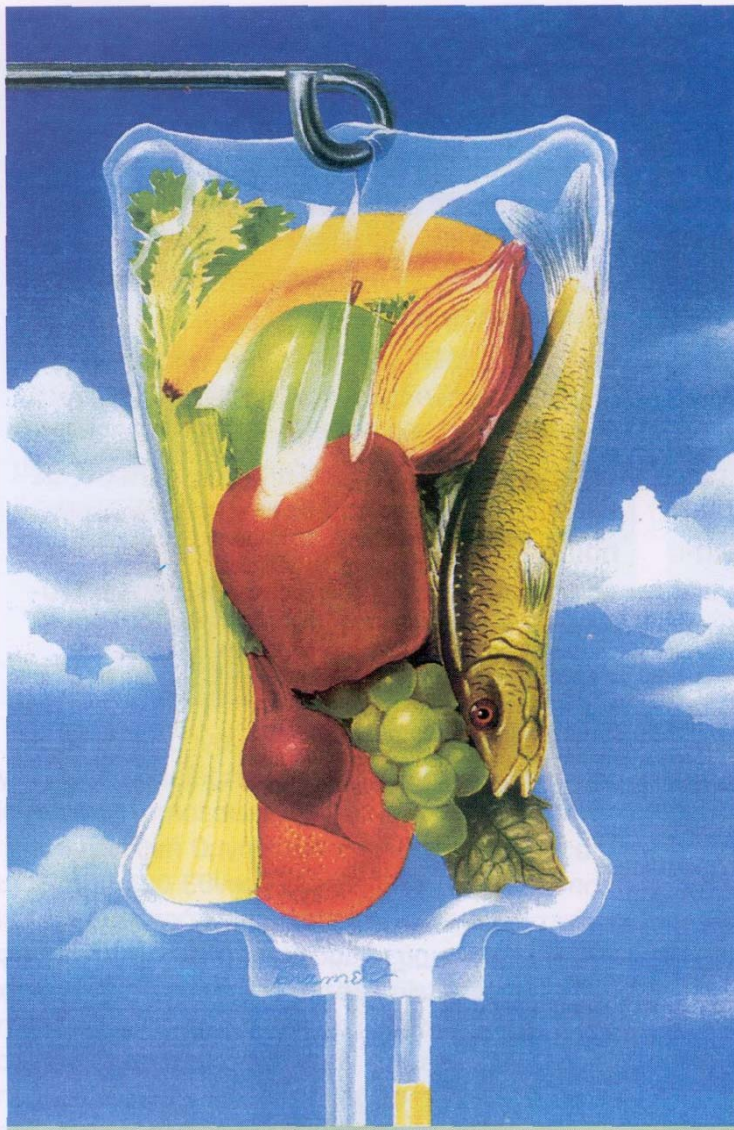
3. Πώς εκλέγονται τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου;

4. Ποιες είναι οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου;

5. Από πόσα μέλη απαρτίζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή;

6. Πόσες είναι οι Γενικές Διευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;

7. Τι περιλαμβάνουν οι Λευκές και τι οι Πράσινες Βίβλοι;
8. Από πόσα μέλη απαρτίζεται το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο;
9. ποιες είναι οι αρμοδιότητες της Επιτροπής των περιφερειών;
10. Πόσα είναι τα μέλη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής;

Η ποιότητα των προϊόντων είναι προϋπόθεση για την ασφάλεια των καταναλωτών

Η ποιότητα δεν είναι μετρήσιμο μέγεθος. Για τους καταναλωτές ποιότητα σημαίνει ασφάλεια. Ο έλεγχος της ποιότητας γίνεται από τους ίδιους τους καταναλωτές όταν αγοράζουν και χρησιμοποιούν ένα προϊόν ή μια υπηρεσία, από τους παραγωγούς κατά την διάρκεια παραγωγής του προϊόντος και από το κράτος, μέσω των μηχανισμών ελέγχου της ασφάλειας και ποιότητας των αγαθών. Η ποιότητα των αγαθών εξασφαλίζεται με τα συστήματα διαχείρισης της ποιότητας των αγαθών, δηλαδή με την πιστοποίηση και την τυποποίηση.

Η Τυποποίηση και η Πιστοποίηση της Ποιότητας

Η διασφάλιση της ποιότητας γίνεται με τις διαδικασίες της τυποποίησης και πιστοποίησης των προϊόντων.

Τυποποίηση είναι η διαδικασία με την οποία εκδίδονται και εφαρμόζονται κείμενα κοινής αποδοχής, τα οποία ονομάζονται πρότυπα. Τα πρότυπα είναι έγγραφα τα οποία συντάσσονται μετά από συμφωνία μεταξύ των κρατικών υπηρεσιών και των επιχειρήσεων ανά τομέα παραγωγής. Τα πρότυπα περιέχουν κανόνες, οδηγίες ή χαρακτηριστικά για κοινή χρήση, τα οποία εξασφαλίζουν ότι τα διάφορα προϊόντα, υλικά ή υπηρεσίες ανταποκρίνονται στον σκοπό για τον οποίο προορίζονται. Τα πρότυπα βασίζονται στα αποτελέσματα της επιστήμης, της τεχνολογίας και της εμπειρίας με σκοπό την παραγωγή προϊόντων και την προσφορά υπηρεσιών τέτοιων που να λαμβάνεται υπόψη η προστασία του περιβάλλοντος, η ασφάλεια και υγιεινή καθώς και η εξοικονόμηση πόρων.

Πιστοποίηση είναι η συμπληρωματική προς την τυποποίηση διαδικασία, η οποία διασφαλίζει την ποιότητα. Η πιστοποίηση είναι η διαδικασία με την οποία αξιολογούνται και ελέγχονται τα προϊόντα και οι παρεχόμενες υπηρεσίες. Με την πιστοποίηση ελέγχουμε αν τα αγαθά και οι υπηρεσίες ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που ορίζουν τα πρότυπα.

πα.

Οι διαδικασίες τυποποίησης ορίζονται από τις οδηγίες του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης (ISO) και τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης (CEN). Ο οργανισμός ο οποίος διασφαλίζει την ποιότητα στην Ελλάδα είναι ο Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης (ΕΛΟΤ). Ο ΕΛΟΤ εκδίδει πρότυπα είτε ελληνικά είτε εναρμονισμένα με τα ευρωπαϊκά και διεθνή, πάνω στα οποία βασίζεται η βιομηχανική παραγωγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα εγκεκριμένα ευρωπαϊκά πρότυπα αποτελούν το απαραίτητο μέσο για την εφαρμογή των Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ελεύθερη διακίνηση των προϊόντων στην ενιαία αγορά.

Η Ποιότητα

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης 150 διατύπωσε τον ορισμό της ποιότητας ως "το σύνολο των χαρακτηριστικών μιας οντότητας, που αφορούν την ικανότητα της να ικανοποιεί εκφρασμένες και συνεπαγόμενες ανάγκες". Με τον όρο οντότητα εννοείται ένα προϊόν, μια υπηρεσία, ένα πρόσωπο, μια κοινωνική ομάδα, μια επιχείρηση ή ακόμα ένα πολιτικό κόμμα, μια κυβέρνηση, μια χώρα. Με τον όρο σύνολο χαρακτηριστικών εννοούμε όλες τις ιδιότητες μιας οντότητας, είτε αυτές είναι τεχνικές, όπως διαστάσεις, το βάρος, ο όγκος, είτε είναι αισθητικές, όπως η εμφάνιση, το χρώμα, το σχήμα, είτε είναι κοινωνικές και ηθικές αξίες και αρχές, είτε είναι οικονομικές, όπως η τιμή.

ΤΟΙ50

Είναι γνωστό ότι κανένας σήμερα όταν αναφέρεται στον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης δεν χρησιμοποιεί ολόκληρο τον τίτλο. Ο οργανισμός είναι γνωστός ως Ι50 (Αιζο). Η λέξη Ι50 δεν προέρχεται από τα αρχικά του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης. Είναι μια λέξη η οποία προέρχεται από την Ελληνική λέξη ίσος η οποία αποτελεί και το πρώτο συνθετικό των λέξεων ισομετρία και ισονομία και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο επιλέχθηκε η λέξη Ι50. Επιπλέον, με τον τρόπο αυτό αποφεύχθηκε η χρησιμοποίηση μιας πληθώρας λέξεων με τις οποίες θα φραζόταν ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης. Τώρα σε όλο τον κόσμο χρησιμοποιούν την κοινή λέξη Ι30

Οι σειρές 130 εξασφαλίζουν την ποιότητα των προϊόντων και υπηρεσιών και συνεπώς εξασφαλίζουν την ασφάλεια των καταναλωτών

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO) είναι μη-κυβερνητικός οργανισμός ο οποίος ιδρύθηκε το 1947. Αποστολή του οργανισμού είναι η προώθηση της τυποποίησης σε ολόκληρο τον κόσμο. Ταυτόχρονα, ο οργανισμός ασχολείται με την προώθηση των διεθνών εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών και την ανάπτυξη της διεθνούς συνεργασίας στους τομείς της πνευματικής, επιστημονικής, τεχνολογικής και οικονομικής δραστηριότητας.

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης είναι ο οργανισμός ο οποίος πιστοποιεί την ποιότητα των προϊόντων και υπηρεσιών.

Στον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) συμμετέχουν 120 Εθνικοί Οργανισμοί Τυποποίησης. Ο ISO εκπονεί πρότυπα τα οποία είναι εθελοντικής εφαρμογής και τα οποία χρησιμεύουν για την διευκόλυνση του εμπορίου μεταξύ των κρατών και την ποιοτική και αποτελεσματική παραγωγή και διάθεση προϊόντων και υπηρεσιών. Σήμερα έχει εκδώσει περίπου 11.000 πρότυπα, από τα οποία τα πιο γνωστά είναι οι σειρές ISO 9000 και ISO 14000.

Οι Σειρές ISO

Η σειρά ISO 9000 διασφαλίζει την σταθερότητα της ποιότητας των προϊόντων καθώς και τα συστήματα διαχείρισης της ποιότητας. Τα πρότυπα ISO 9000 είναι γενικά, δεν είναι εξειδικευμένα ανά προϊόν και εφαρμόζονται και στον τομέα της βιομηχανίας και στον τομέα των υπηρεσιών. Εξασφαλίζουν την χρήση σταθερών πρακτικών και ικανοποιούν τις προσδοκίες των πελατών της βιομηχανίας και των καταναλωτών.

Η σειρά προτύπων ISO 14000 καλύπτει θέματα περιβαλλοντικής διαχείρισης. Πρόκειται για πρότυπα τα οποία περιέχουν υποδείξεις προς τις επιχει-

ρήσεις για τις επιπτώσεις που έχει η παραγωγή προϊόντων και η προσφορά υπηρεσιών στο περιβάλλον. Η σειρά περιέχει οδηγίες προς τις επιχειρήσεις για τα συστήματα ποιότητας και την τεχνολογική υποστήριξη που πρέπει να εφαρμόζουν για να προστατεύεται το περιβάλλον. Κάθε επιχείρηση πρέπει να έχει ένα σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης. Το ISO 14000 είναι ένα εργαλείο με το οποίο οι επιχειρήσεις μπορούν να πετύχουν τους οικονομικούς τους στόχους χωρίς να βλάπτουν το περιβάλλον.

Η Αναζήτηση της ποιότητας είναι Καθορι- στικός παράγοντας για την Κατανάλωση Φιλικών προς το Περιβάλλον Προϊόντων

Η αναζήτηση της ποιότητας από τον καταναλωτή είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο συνδέεται η κατανάλωση με την προστασία του περιβάλλοντος. Μια καινούρια έννοια έχει εισαχθεί στη συζήτηση για την παραγωγή και προσφορά ποιοτικών προϊόντων και υπηρεσιών. Αυτή της βιώσιμης παραγωγής

**Η κατανάλωση οικολογικών προϊόντων δίνει
ασφάλεια στους καταναλωτές αλλά και προστατεύει
και το περιβάλλον**